

Hungarológiai Értesítő

**A Nemzetközi Magyar Filológiai Társaság folyóirata
1990–1993. XII. évfolyam 3–4. szám**

Felelős szerkesztő: Jankovics József

Hungarológiai Értesítő
A Nemzetközi Magyar Filológiai Társaság folyóirata
1990–1993. XII. évfolyam 3–4. szám

Szerkesztőbizottság

Ilia Mihály
Kósa László
Szépe György

Felelős szerkesztő: Jankovics József

A szerkesztésben részt vesznek:

Kozocsa Sándor, Nyerges Judit

Szerkesztőség: Budapest I., Országház u. 30. I/41. H–1014

Telefon: 155–9930, 175–9011/126-os mellék

Postacím: Budapest, Pf. 34. H–1250

Az ismertetésre szánt kiadványokat szerkesztőségünk címén
Jankovics József nevére kérjük megküldeni.

Megjelent
a Művelődési és Közoktatási Minisztérium
és az
Illyés Közalapítvány
támogatásával.

TARTALOM

Könyvismertetések

Magyar irodalomtörténet 1988	5
Magyar nyelvészet 1988	167
Magyar néprajz 1988	195

A hungarológia hírei

A Társaság szervezeti élete

A Nemzetközi Magyar Filológiai Társaság vezetőségi ülése	241
--	-----

Nekrológ

Erkki Itkonen (1913–1992)	243
---------------------------------	-----

Tudományos ülések, konferenciák

Extázis–álom–látomás	246
----------------------------	-----

Névmutató	249
-----------------	-----

műhely olvasmányműveltségének, erudíciójának vizsgálatához. A hasonló jellegű munkálatok eredményeinek összegzése révén egyszer remélhetőleg valósabban megbecsülhető lesz a XVI–XVII. századi magyarországi könyvállomány és az abban rejlő ismeretanyag.

J. J.

Pécsi Lukács: Szent Ágoston doktornak elmélkedő, magánbeszélő és naponként való imádsági. Nagyszombat, 1591.

Kísérőtanulmány: Uray Piroska. MTA Irodalomtudományi Intézete–MTA Könyvtára, Budapest, 1988. (16), 182, (6), 62 l. (Bibliotheca Hungarica Antiqua XVII.)

Az első, magyar nyelven nyomtatásban megjelent elmélkedés-gyűjtemény hasonló kiadása a bibliofil értéken túl jól illeszkedik abba a kutatási és forráskiadási profilba, amelyben egyre több, a Trident utáni katolikus reform jegyében keletkezett írás, az e szellemben működött szerzetes és világi papok tevékenységére vonatkozó forrás lát napvilágot.

Uray Piroska tanulmánya szintén értékelhető ebből a szempontból is: túl azon, hogy tisztázta a Pécsi Lukács (meghalt 1603/1604) életrajzi adatai körüli félreértéseket (nem volt pap, nemes volt, Telegi Miklós, majd Kutassy János főpapi udvarának gazdasági ügyekért felelős familiárisa, a káptalani nyomda igazgatója), képet rajzol a nagyszombati humanista képzettségű, ugyanakkor határozottan a katolikus belső reformokat sürgető, gazdag irodalmi munkásságot kifejtő, hitvitázó főpapság és környezetük tevékenységéről is.

Példás tömörséggel foglalja össze az ismereteket, amely alapján tudjuk, hogy a Pécsi Lukács által választott, általa még Szent Ágoston műveinek tudott Soliloquia, Manuale és Meditationes szerzői más, XI–XII. századi szerzők és Johannes Fiscamniensis apát voltak. Sokkal fontosabb azonban tanulmányának a hazai meditációs irodalom történetét összefoglaló része, melynek keretén belül meggondolkodtató összehasonlítást tesz a korabeli katolikus és kálvinista elmélkedés forrásait, illetve természetét illetően.

Monok István

Petőfi és Kecskemét.

Összeállította Heltai Nándor. Kézirat gyanánt, Kecskemét. 1988. 50 l.

A kiadvány összeállítója *Adalékok a költő kecskeméti utóéletéhez* címmel alapos tanulmányban összegzi Petőfi kecskeméti kultuszának több mint egy évszázados történetét. Gondos munkával gyűjtötte egybe a város és a költő kapcsolatának dokumentumait: egy korabeli játékszíni nyomtatványt „Petőfi Sándor színész úr” nevével; a fiatal vándorszínész három levelét; Szabó Richárd Kecskemét-leírását az Életképek 1845-ös évfolyamából; Losonczy László, Böszörményi Mihály, Jókai